

ARCHILOCHUS

2 Schol. Hom. *Od.* 14. 228; Sext. Emp. *adv. math.* 11. 44;
Clem. *Strom.* 6. 7. 3.

26 P. Oxy. 2310 fr. 1 col. ii (initia versuum xv); Macr. *Sat.*
1. 17. 10

5 ὦναξ Ἄπολιλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμαινε [καὶ σφας ὄλλυ' ὡσπερ ὄλλύεις,
ἡμέας δε . [

30 sqq. De Lycambae filiabus

Dioscorides epigr. 17 (*Anth. Pal.* 7. 351)

οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον αἶδε Λυκάμβεω
αἱ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα θυγατέρες
οὔτε τι παρθενίην ἠσχύναμεν οὔτε τοκῆας
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν,
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
'Αρχίλοχον μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἶδομεν οὔθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Cf. Meleagri (?) epigr. 132 (*Anth. Pal.* 7. 352).

30 Ps.-Ammonius *de adfin. vocab. diff.* 431 (p. 111 Nickau)

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ρόδῆς τε καλὸν ἄνθος.

1 Schol. Theoc. 4. 45; 2 Ath. (epit.) 52f.